

د پیروزی، امروزی، فردا

د پیروزی

۵ تیر ماه: روز جهانی میاززه یا مواد مخدر:

«کاش دوا به می رستی، کاش این آتشفشان خاموش می شد و این زندگی پر از رنج و مشقت به سردی می گرایید. کاش بتدبیر اندکشان تباهی از هم پاشیده می شد و اینک روی سختم با توست، ای جوان!»

به پدیر پتگر، به چین و چبروک های صورتش، به پشت خمیده مادرت و اشک های لرزانی که سراسر روز همد او هستند. چه زود رنج های طاقت فرسای مادرت را فراموش کردی. او که عمری با سختی ها و مشکلات تو دست و پنجه نرم کرد و تو اینک بادستان سپاه خوشی، قلبش را می شکنی! بیا برای یک لحظه هم که شده به آن فکر کن، به بدبختی خودت، به گرگ صفتی اربابت، به اشک مادرت، به آه پدیر و از همه مهتر به زندگیت»

۶ تیر: سوء قصد در مسجد ابوذر تهران به خوشبخت ترین ترکس جانبازی که در میان انبوه گل های درختش، (۱۳۶۰)

«خبر کوتاه بود و مهلک، انفجاری در مسجد ابوذر، انفجار ضبط صوتی در نیم قدمی امام جمعه تهران. خون و قریاد یا حسین (ع)، تندیس ایثار غرق در خون... و جقدر چشم مرطوب، آینه ای آسمان شد و جقدر پیشانی روشن به چهره شم دار مهر تن سایید. اما دست خدا یا تو بود، یا ما بود. آن روز که امام را در جهزات دیدم، یاروارن شده که در آن حادثه ی عظیم، دست خدا یا تو بود، یا ما بود»

۷ تیر: شهادت نگهبان ویژه نفس اماره، محمد کجونی - رئیس زندان اوین (۱۳۶۰)

دشمن گمان می کرد تو زندان بان سلول پارانش هستی و با برداشتن تو، آزادی آنان را تضمین می کنی. اما غافل از اینکه تو سال ها نگهبان ویژه نفس اماره ات بودی. آن ها نقشه های خود را در نبود تو، اجرا شده می یافتند، اما بازهم اشتباه کردند. چرا که با شهادت تو، کمر به قتل خود بستند و خون مطهرت، زمین گیرشان کرد.

۱۲ تیر: در گذشت جرعه نوش غدیر «علامه امینی» (۱۳۳۹)

«آسمان چشم هایت همیشه بارانی بود و سینه ات آقیانوس تلاطم عشق علی (ع) است. ثبات عشق مذاب بود که جان های شفته را می گداخت. چهل سال بر ساحل پیکران غدیر نشست و روزی هزار بار، از جام ولایت نوشیدی و سرشار از علی (ع) شدی و بر صفحه ی کاغذ، عشق ناب پاشیدی و... التدیر را تو نوشتی، عشق نوشت. التدیر کتاب نیست، یازده منظومه از کهکشان عشق علی (ع) است. بغض فرو خورده علی (ع) است که پس از هزار سال از گوی قلمت تلویش کرد و حقیقتی است روشن برگزیده سپاه تاریخ. التدیر، کتاب نیست، آقیانوسی است به وسعت ولایت. هزار خنجره فریاد است. فریاد ریشه دار علی (ع) است در سکوت میهم تاریخ» «مهدی کرباسی»

۱۳ تیر: روز قلم

«ای عزیز من، ای خوب، ای با لیاقت، من اطمینان دارم در فردای قیامت، انسان های رستگار از تماشا ی موجودی زیبا و قشنگ و خرامان در شگفت خواهند شد و در مقام سؤال از او خواهند پرسید کدای زیبای مواج، تو کیستی؟ من «قلم» هستم! تو اختراع بزرگ خدایی، مثل بشر، و مثل هر موجودی دیگر تو زنده ای، حیات داری، حرف می زنی، حرکت می کنی، و از همین روست که ابلیس هم در تو طمع کرده است.» «محمد نوری زاده»

□ سال روز سفر بی بازگشت سردار حاج

احمد متوسلیان

هیبتی داشت که دل سنگ را آب می کرد و برق نگاهی که فولاد را ذوب می کرد.

«... گفتم بگزارید ما به جای شما برویم. بیروت شده لانه ی گرگ ها. حاجی گفت: به خدا توکل کنید، هر چه مشیت خدا خواسته باشد همان می شود».

۲۲ تیر: کشتار مردم به پا خاسته بر ضد کشف حجاب در مسجد گوهر شاد مشهد توسط رضاخان

خانواده ی پهلوی در نوروز ۱۳۰۶ ش، همزمان با ماه مبارک رمضان وارد قم شدند. با وضع زند و بدون حجاب به حرم رفتند. این جسارت زمانی بود که هنوز خبری از کشف حجاب رضاخانی نبود. لذا خشم مردم را برانگیخت. این الله شیخ محمد تقی باقی، از ماجرا آگاه شدند. با جمعی کوتاه معترضان برای شاه پیغام فرستادند «اگر مسلمان هستید، نباید با این وضع در این مکان مقدس حضور یابید و اگر مسلمان نیستید، باز هم حق چنین کار ندارید» صحبت ایشان اثر نداشت. شخصاً به حرم آمدند و اظهار دادند، هر چه زودتر حرم را ترک کنید.

در نتیجه ی قیام مردم، رضاخان به قم آمد، با چکمه وارد صحن شد. سراغ شیخ رفت و او را مورد ضرب و شتم قرار داد. رضاخان با عصای خود بر پشت شیخ می زد. شیخ تنها فریاد می زد. «ایامان زمان. به فریادم برس» در پی این حادثه، قاجمعی مسجد گوهر شاد ایجاد شد و مردم پاره ریی شیخ محمد تقی پهلوی به کشف حجاب و متحدالشکل شدن لباس ها اعتراض کردند. ارتش با دستور رضا شاه وارد صحن امام رضا (ع) شد و حدود ۲۵ نفر بر اثر اصابت تیر و تفنگ به شهادت رسیدند. ۴۰ نفر مجروح شدند.

امروز

۵ جمادی الاول: ولادت واژه ناپ کتاب آفرینش، حضرت زینب (س)

«زینب (س) ای بلندترین شعر حضور! کوثر تفکر ما به کدامین شاخسار وجودت پرواز دهم که عاجزانه برنگردم. تو از نسل اقیانوسی که چشمان اندیشه در امتداد به ساحل نمی رسند. تو از نسل آفتابی که در محضر سر به زیر باید بود. تو فرزند کوثری که دریای مهربانیت را گرانه نیست. تو فرزند فضاحتی که اعجاز کلامت، قلب سنگ کوفیان را به لرزه در آورد و از کویر خشکیده چشمانشان، اسلح جاری می ساخت. تو اعجاز حسینی که در کربلا ظهور کرد. کربلا بهانه ای بود برای تجلی تو، کربلا از آغاز تا انجام تفسیر شهادت حسین (ع) و صبر تو بود... چه بگویم، تو فرزند کوثری!» «مهدی کرباسی»

روز پرستار

تنها پادی از او، در تقویم شلوغ ایام باقی ست. نامی پریشانی یک روز. روزی که می بایست در آئینه ی همه ی روزها تکثیر شود. و در آغاز هر آغاز از بی نام خالق مطلق جهان زمزمه گردد! «سید ضیاء الدین شفیعی»

۱۳ جمادی الاول: سال روز آغاز غربت و تنهایی مرد خبیر

«خدا حافظ علی جان! خدایا به سوی تو و در جوار کوی تو» مرد خبیر، مرد خندق، تاشیید، از پای افتاد، آبی بیابورید... در کنارش می گفت: «ای کوثر خدا، ای دختر رسول، ای مونس مهربان، این دل رملیه ما را دیگر چه کسی انیس و مونس باشد؟» آبی بیابورید...

... یکبار دیگر آسمان گرفت و خنجر تیار قاپیل، خورشیدی دیگر را که در ابتدای طلوع خود بود، بر سجاده خون از پا انداخت. رسول از تنهایی درآمد و علی (ع) غربت خود را به سوگ

تنست، و حرامیان سرمست، که علی (ع) تنها شد. چون بی همتا شد.

... تارسیدن به او جز توسل به او راهی نیست. «بازهر (اس)» «آقای»

۱۵ جمادی الاول: ولادت امام ساجدین، حضرت زین العابدین (بنایه و روایتی)

افتخار می کنیم که پیوسته در طول سال، مشام جانمان به یاد «عترت» خوشبوست و کام دلان با نام و محبت خاندان عصمت و پاک، شیرین است. راحت و رنج، غم و شادی ها به آنان گره خورده است. سرمایه ی ما ولای اهل بیت (ع) است.

از رهگذر همین محبت و موالات است که به سرچشمه ی معارف دین می رسمیم و روح نشسته و عقل عطشناک خویش را از زمزم فضایل و مناقش سیراب می کنیم و آینه دل را صفا می دهیم. - الحمدلله - «جواد محذنی»

فردا

فردا پدر مهربانم خواهد آمد و با حضورش گرمای شفقت و مهر را در چشم های مستظران خواهد نشاند.

فردا خواهد آمد و با زمزم صلاتش ما را در مرز فرات

سیراب خواهد کرد.

بیا که آینه ای بی غبار می خواهیم

طلوع عاطفه در شام تاز می خواهیم

تزیینی به زینان فسرگران زمین

تسلی به لب روزگار می خواهیم

دلم گرفت از این ابرهای آتشیار

تسزل رحمت پروردگار می خواهیم

اگر چه پنجربای بر وطن گشوده بهار

تسام پندره ها را به بهار می خواهیم

«حمید سبزواری»

فردا رسول صفا از غار حراء خواهد آمد و رخت طواف کعبه عشق را خواهد داد. فردا جبرئیل وحی بر صور اسرافیل خواهد دمید و ملک الموت بر خرابه های استبداد خواهد نشست. فردا پیشوای عشق و خشم خواهد آمد، عشق را به میهمانی نسیم و خشم را از میان خبیر یهودا بیان خواهد نمود.